

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рж1 г 14/2020
27.08.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, судија Марина Милановић, у предмету предлагача АА из ..., ради заштите права на суђење у разумном року, одлучујући о жалби предлагача изјављеној против решења Апелационог суда у Београду Р4 г 25/20 од 25.05.2020. године, дана 27.08.2020. године донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена жалба предлагача изјављена против решења Апелационог суда у Београду Р4 г 25/20 од 25.05.2020. године.

Образложење

Решењем Р4 г 25/20 од 25.05.2020. године, Апелациони суд у Београду огласио се стварно ненадлежним за одлучивање о поднетом приговору ради заштите права на суђење у разумном року и предмет уступио Првом основном суду у Београду као стварно надлежном суду

Против наведеног решења предлагач је благовремено изјавио жалбу.

Поступајући по жалби предлагача, без спровођења испитног поступка, у смислу одредаба чл. 16 и 17. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“, број 40/15), Врховни касациони суд је нашао да је жалба недозвољена.

О жалби је одлучивао судија одређен Годишњим распоредом послова у суду сагласно одредби члана 16. став 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року, којом је прописано да председник непосредно вишег суда може годишњим распоредом послова да одреди једног судију или више судија да поред њега воде поступак и одлучују по жалбама.

Из списка предмета произилази да је предлагач дана 21.05.2020. године поднео приговор ради убрзања поступка због повреде права на суђење у разумном року у предмету Првог основног суда у Београду И бр. 46413/10 у коме је донета одлука о уступању на надлежност том суду и постала правноснажна, па је предмет архивиран 30.05.2019. године.

Одредбе члана 14. Закона о заштити права на суђење у разумном року прописују у којим се случајевима може поднети жалба. Према члану 14. став 1. Закона о заштити права на суђење у разумном року, странка има право на жалбу ако је њен приговор одбијен или ако председник суда о њему не одлучи у року од два месеца од дана пријема приговора. Према ставу 2. истог члана, жалба може да се поднесе и ако је приговор усвојен, али непосредно виши јавни тужилац није донео обавезно упутство у року од осам дана од дана пријема решења председника суда, затим ако председник суда или непосредно виши јавни тужилац није наложио судији или јавном тужиоцу процесне радње које делотворно убрзавају поступак, или ако судија или јавни тужилац није предузео наложене процесне радње у року који му је наложен. Дакле, одредбе Закона о заштити права на суђење у разумном року уопште не предвиђају могућност подношења жалбе против решења вишег суда првог степена који се огласио стварно ненадлежним и предмет уступио нижем суду првог степена исте врсте.

Осим тога, сагласно одредби члана 20. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року, у поступку по жалби је омогућена сходна примена Закона о ванпарничном поступку („Службени гласник СРС“ број 25/82 ... „Службени гласник РС“ број 106/15), који у члану 30. став 2. упућује на сходну примену одредаба Закона о парничном поступку. Одредбом члана 17. став 4. Закона о парничном поступку, прописано је да против решења вишег суда првог степена који се огласио стварно ненадлежним, као и против решења којим се тај суд огласио стварно ненадлежним и предмет уступио нижем суду првог степена исте врсте није дозвољена жалба, те и из овог разлога жалба против побијаног решења није дозвољена.

Због свега изложеног, донета је одлука као у изреци.

Судија
Марина Милановић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић